

SHËNIMI I TË DHËNAVE PËR SHTOJCAT (SUPLEMENTET)

Njësitë dytësore bibliografike, të cilat janë më të rëndësishme, mund të përshkruhen si njësi bibliografike të pavarura dhe të lidhen me njësinë kryesore.

Nëse biblioteka përcaktohet për përpunimin e njësisë dytësore brenda njësisë bazë bibliografike të serialit, procedura është kjo:

1. Njësia bibliografike dytësore ka numërtimin e saj:

- Secila njësi dytësore vendoset në një fushë të veçantë 997.
- I detyrueshëm është elementi *t* – *lloji i njësisë* në nënfushën 997g
 - - "s" – *njësi bibliografike dytësore: shtojcë, numër special*
 - - "d" – *njësi bibliografike dytësore: indeks*
- Në nënfushën 997f vendoset numri i inventarit i njësisë dytësore. Nëse njësia nuk ka numrin e saj të inventarit (viti si tërësi), përdoret pjesa e ndryshueshme e numrit të inventarit.
- Në nënfushën 997h vendoset titulli i njësisë dytësore për nevojat e kërkimit.
- Nënfishat 997jklm plotësohen sikurse për njësinë bazë bibliografike.

997	01	d /P\n1233\s1990 f 2100300 j Vol.\4 k 1990 mno .\1-12
997	01	gts d /P\n1233\s1990/shtoj.1 f 2100300.1 j Vol.\4 k 1990 mnr .\1-2 h Kopshti im i vogël

2. Njësia bibliografike dytësore nuk ka numërtimin e saj:

- E dhëna për shtojcën vendoset në fushën 997 bashkë me njësinë bibliografike bazë.
- Në nënfushën 997h vendoset titulli i njësisë dytësore për nevojat e kërkimit.
- Titulli i shtojcës është mirë të vendoset për nevojat e shfaqjes dhe si shënim publik (*COBISS+*) në nënfushën 997m midis shenjave "<>".

997	01	d /P\n1233\s1990 f 2100300 j Vol.\4 k 1990 h Puna verore mno .\1-12+shtoj.1<Puna verore>
-----	----	--